

Navn ved Forbogstaver o. s. v., at det der- ved bliver adskilleligt og kjendeligt fra Andre. Det kan maaske medføre noget Besvær, maaske føre til, at Registerne blive, som det ærede Medlem udtrykte sig, overlæsjede, men det forekommer mig, at det ikke skal negtes, at derigjennem vil i Virkeligheden det, der har været Formaalet for hele Firkantlovgivningen, i fuldere og rigere Maal opnaas. Nu vel, jeg indrømmer, at det er Ting, som man kan se paa med forskellige Dine og have forskellige Meninger om, men jeg anbefaler ogsaa kun, at man skal drøfte, overveie den Ting og ikke paa Forhaand, forekommer det mig, udtale: Den Sag kan det ikke nytte at vente, at der skal komme Noget ud af. Jeg beder det ærede Medlem, hvis Anstueljer i den Retning jeg har troet, at jeg kjende. — og jeg har sølt mig overbevist om, at jeg i den Henseende var i væsentlig Overensstemmelse med ham, — om vel at betænke, at det dreier sig i Virkeligheden ikke alene om denne ene Sag, men denne ene Sag kan faae en overmaade stor Indflydelse paa Udviklingen af Forholdene i det Hele taget i de tre Lande. Lad os derfor i alt Fald lade være i dette Øieblik at sælde nogen Dom, men lad os gjøre Sagen til Gjenstand for en rolig og velvillig Drøftelse og Overveielse.

N. J. Larsen: Jeg skal villig erkjende, at det kan være noget generende for Omsætningen, at der her til Lands er Mange, der bære de samme Navne, men dette er forøvrigt et Punkt, hvor den høitærede Justitsminister har gjort, hvad der stod i hans Magt, for at forhindre, at vi kom ind i bedre Tilstande. Tidligere var det ikke nær saa vanskeligt at skifte Navn, som det er blevet i denne Regjerings Tid; jeg vil ikke paastaa, at man værner med Flid om de sjældne Navne, men det kunde undertiden se ud, som om man virkelig havde en særlig Omhu for de mere fornemme Navne. Det kommer nu i mindre Grad Sagen ved. Naar Taler er om en Firkantlov, maatte det dog blive det allerførste og vigtigste Spørgsmaal, hvad der skal optages paa det vedkommende Register; det kan ikke, som det ærede Medlem fremhævede gjentagne Gange, sættes i Klasse med enkelte Punkter, hvorom der kan være Meningsforskjel, men det er et Hovedpunkt, og Ens Betragtning af Loven maa aabenbart afhænge af, hvorledes man behandler dette Spørgsmaal: Hvem skal være pligtig til at lade sit Navn indføre paa Registeret? Nu synes det mig, hvis jeg maa gjentage det, at det er en klar

og for Alle forstaaelig Ordning, at enhver Næringsdrivende, der benytter et andet Navn end sit eget, skal være pligtig til at lade sit Navn indføre paa Registeret. Denne Ordning gaar man helt bort fra, og man kommer, synes jeg, ind i en aldeles vilkaarlig Ordning. Man siger: Alle Handlende skulle møde frem med deres Navn, ogsaa de Handlende, som kun bruge deres eget Navn, ikke blot de store, men ogsaa de mindre Handlende, de mange Handlende omkring paa Landet skulle ogsaa møde frem med deres Navn. Det er for dem en ny Ordning, der medfører Besvær, Uleilighed og Betøstning. Og saa paa den anden Side udelader man alle de Firkantforretninger, som salde ubensfor Handelsvirksomhed, og som tidt ere af meget betydeligt Omfang. Hvorledes det skulde kunne fremme Sikkerheden i Omsætningen, at man gjør dette Skridt, det tilstaar jeg, er mig fuldstændig ufatteligt, det synes mig netop, at en saadan Ordning maatte være i høi Grad uheldig for Sikkerheden i Omsætningen. Hvis det var muligt — det veed jeg ikke, og jeg betvivler det — at man kunde gjøre Grundlaget om for dette Lovforslag og alligevel beholde Noget, der kunde tælles vore skandinaviske Naboer, da var det en anden Sag. Skulde det kunne lykkes, kunde vi gjøre det Skridt med antager jeg, men jeg maa gjentage: Vi kunne ikke forvare at gaa ind paa Noget, om hvilket vi mene, at det i Realiteten ikke er heldigt, og vinde os saa at sige til en skandinavisk Ordning blot for at faae en fælles skandinavisk Lov.

Justitsministeren (Nelleman): Jeg skal med Hensyn til Sagen i sin Almindelighed bemærke, at jeg naturligvis maa afvente selve de Forandringer, man begjærer i Lovforslaget, forinden jeg kan udtale mig med Bestemthed om, hvorvidt de ere saa vidtgaaende, at Loven med disse Ændringer ingen Betydning kunde have for Samarbeidet med Sverige og Norge. En nærmere Angivelse af dem har jeg ikke havt Leilighed til at se hidtil, da det er bekjendt nok, at den Betænkning, der blev afgiven af Udvalget, blev afgiven efter Rigsdagssamlingens Slutning sidst, og der har ikke fundet nogen Konference Sted mellem mig og det ærede Udvalg, saa jeg har ikke havt Leilighed til at blive nærmere bekjendt med Udvalgets Tanker herom eller til at yttre mig om, hvorvidt jeg maatte anse denne eller hin Forandring for usforenelig med Lovforslagets Hensigt. — Forøvrigt skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at der ikke er foregaaet nogen Forandring i de Principer,